

TVOJA MAMA IMA DEČKA

ROMANA BROLIH

SADRŽAJ

Nemir	5
A tko smo to mi	6
Na ti na	7
Zamisli	8
Možda	9
Naslovna	10
Kroz plač	11
Niste trebali	12
Tijelo teksta	13
Pardon	14
Tvoja mama ima dečka	15
Dragi P	16
Mini Maus	17
Dok te voli	18
Šuma	19
Iz predstave u nestajanju	20
U busu	21
Sama	22
Želim ti reći R	23
Blanki	24
Guru	25

Grba	26
On zna	27
Njuhom	28
Profi	29
Nutra van	30
Storno	31
Između trajnosti	32
Žučna	33
Amy	34
Frajer iz Dreama	35
Bruno,	36
Slijepo	37
Mljac	38
Jesam ti rekao R?	39
*****	41
Prilika	42
Obiteljska	43
Tu smo	44
Raspoloženje	45
Čini mi se	46
Nigdje osim	47
Gutanje ili gugutanje	48
Da znaš	49

Bok	50
O autorici	51
Impresum	52

NEMIR

Lako je sad
uz odmak
veličati
pomak
boravka
na tvrđavi
nikad osvojenoj
grad nije daleko
zidine
nije teško
preskočiti
ali kako ću sebe
sebe kako ću.

A TKO SMO TO MI

Previše neba nam je poklonjeno,
za podznak su napisali -
teškokategornik.

Kao da je lako smotati tankoćutnost
i pobijediti intuiciju znanjem.

I ti oblaci
s kojima se nosimo,
noseći ih.

I ta ticala,
koja su nam otežala kretanje.

I ti srodni koji nas mijenjaju
svojim ostankom.

Bez obzira,
na potrebnu količinu samoće,
zbog koje svakodnevno
odbijamo izaći
i biti potvrđeni.

NA TI NA

Ima li gore
od onog kad ne dolaze riječi?
Ima,
kad ih ne prizivaš.
Daj mi (r)eci, peci, pec.
Jer dobro znaš tko sam,
za razliku od mene,
ja se još uvijek čekam.

ZAMISLI

U kući Muharema Imamovića
Bog mi je ispružio šansu
I stisnute mutne misli
Prao svojim ustima
Na leđima bolna umišljenost
Smrznuta slina i strah
Od uranjanja.

MOŽDA

Možeš li se sjetiti tog ljeta?

Ukazanje samoljublja
potvrdilo je sumnju.

Ljudi su rekli:

„Niste smjeli odvojeno
izaći iz šprance“

Što god to značilo.

Ipak...

najdivnije rečenice

dobivaš od ljudi

do kojih ti nije stalo.

NASLOVNA

Zamisli,
koliko dugo robijam
kad slobodu
smatram robijom.
Oko mene je rijeka
kojoj prijetim
vlažnim maramicama.

KROZ PLAČ

Rossana je imala pravo,
najteže je raditi na svili.
Neobično si nevažan
u svojoj upornosti,
tražeći potvrdu,
za propuh kojim
zatrpavaš putove.
Kao zavođenje bez ticala.
Nezaštićen uzdah sabire trenutke
usisavanja laži.
Osvijesti skoreni ugriz,
ponudi otrežnjenje.
Ti si strast,
ja sam tvoje poniženje.

NISTE TREBALI

Sanjala sam svoju knjigu
u Berlinu.
Ruke gospođe V., oštra kritika
I podcrtana četiri stiha:
„Ostalo niste trebali objaviti,
pojest će vas megalomanija,
i pljesnivi mir zamrznutog kreveta,
pokočeni prsti, um na čekanju.
Vi znate da smo bez strasti nitko.
Čak i nevidljivo propadamo,
misle da smo tako oduvijek izgledali.
Bez obzira što je ovo san,
ovako ravnodušni se niste
trebali pojaviti.“

TIJELO TEKSTA

Predugo sam u ćeliji ovoj,
i njena tama polako paše,
navlačim rožnati sloj,
svjetlosne zrake me plaše.

Više ne poznajem nikog,
posjete za poznanike
iz pretprošlog života
nisu dozvoljene.
Tišinu grebemo do krvi.
Ne primam ni one,
što poklanjaju
rokovnike i kalendare
s nazivom firmi u kojima rade.
To su sigurni neprijatelji.
Neki zatvorenici
nude zajednički bijeg.
A ja sanjam kako odlazim sama,
hrabrošću Irine Palm,
mijenjam svoj život,
spašavajući tuđi.

PARDON

Lenski,
slobodno me
izvadi iz teksta,
ove su želje jednako jake,
nije ih oslabilo vrijeme.
Dok tvoje ruke krvare
nad mojim licem,
podrazumijevanje
donosi nevidljivost.
Plavi baletan
će popuniti prazninu,
i pustiti da se bacim na njega,
malo ga je strah,
maramica
što se kote na mom ramenu.
Ipak,
u ovom filmu glumci
ne ostaju bez vatre,
krvavi podočnjaci,
upućuju na predanost,
koju svako ravnodušje
kažnjava lutanjem.
Bez dodira i stiha
trema,
tu kompenzacije nema.
Pardon,
nije li to zvjerski?
Gospođo Lenski...

TVOJA MAMA IMA DEČKA

Želiš da te gledaju drukčije zbog toga.

Njene bi noge trebale trnuti,

a život utrnuti

Ili bar

odabrati mrenu kao prioritet.

Ona bi morala

jedino

unucima gurati žlicu,

tepati malim psima na ulici,

hraniti golubove mokrim kruhom

i tužno gledati u pod.

Tvoja mama ima dečka,

nosi ga poput zastave.

A ti?

Čije ime stišćeš u šaci,

grizeš u razgovorima,

s ljudima koji te potkradaju?

Kao da imate dvanaest života,

pa ste baš ovaj odabrali

za lažno predstavljanje.

DRAGI P

Tvoj porazni karakter
jednom će se vratiti iz izbjeglištva,
isprobavati granice,
davati signale,
držati atmosferu.

Dragi P,
porozne će priče
uvijek imati publiku.

Ja ti sad ne bi'
o sebi...

Zaridam često
i dovoljno glasno,
moj sadizam je profinjen.

Daš mi pusu?

Pored mene se čični,
da ti ispričam priču.

Vi ste toliko slični,
vaše majke su iste.

Jedna ne govori ime oca,
druga ga rijetko spominje.

Ne daj na njih,
one su učinile sve,
da ne zavolite nikog.

MINI MAUS

Iz staklenog zvona
ravno na pločnik,
prolaz za tugu je otvoren.
Osmijehom Arsenove
Kore Potočnik,
stih je ostao iznenađen.
A htjela si tek tako,
izaći na kratko,
stisnut se uz prolaznike.
Samo da je bonaca,
pošlihtano i slatko,
ekstaza za činovnike.
Tromost zaudara,
strah je na ularu,
dođi, dobro se znamo.
Čekam te ispod grada
u željeznom ormaru,
Mini M,(s)pusti se, samo...

DOK TE VOLI

Rokovnici napunjeni slikama bivših ljubavi,
velike čežnje nadilaze život.
Žena iz koje ne možeš ništa iščitati,
i muškarac iz kojeg plamti želja za izživljavanjem.
Tebe nema, s tobom živi,
ti si iskrica zaslijepljena ukinutim tijelom.
Umočena u priču o lošim posljedicama,
pretjerane ovisnosti.

ŠUMA

Iznijela je sve na stol i sebe je iznijela,
ona je znala da je život moguć.
Divila sam se njenoj velikodušnosti
koja nije mogla isprovocirati moju usukanost.

IZ PREDSTAVE U NESTAJANJU

Straža! Pustite je!

„Ali, gospođo B,

ne dozvolite vojnikinji

da uđe u vašu pjesmu,

znate onu o vukovima...

i pravilima

koja su tu da skrše.

Na njenoj čizmi piše vaše ime,

i rukavice je plela godinama,

za vaš vrat.

Boluje od sindroma

povratka otpisanih,

ona će vam razvodniti stih...

Gospođo B,

ne dozvolite uštirkanoj

prošlosti

da uđe.

Zar nije dovoljno

što vam je prerezala grkljan

i pretvorila vas u Palčicu.“

U BUSU

Ima profil Sandre D
i hotimični nesklad boja Ene S.
Tvoju indiferentnost
i ničiji hod.
Njene misli nisu
mliječne od straha
poput mojih.
Dok frustrirana jutra
bazde na nemoć
zavedenu očekivanjima
moja mutavost
zoblje nečija slova
i slabi ih postepeno.

SAMA

Evo ti,
ove ribe što me posjećuju sve češće,
i podsjećaju na poraz
koji može bit šarmantan
jedino ako ga proslavi tuga,
nikako bijes.
Sve je čvrsto u svojoj krhkosti.
Noćni su opet došli na svoje.
Premeću ti utrobu,
gađaju u sebičnost
nikad sigurniju u
nemogućnost ranjavanja.
Evo ti,
prevelika glad i vezanost
kojoj prijeti smrt gušenjem.
Izbavitelj ti ne može pomoći
sve dok žudiš za
prevelikom srećom,
i
svako odvajanje smatraš izdajom.

ŽELIM TI REĆI R

Ispraćam u zaborav
silne želje povratka
k sebi,
nakinđurena,
od silnog prenemaganja.
Moja R,
mi ne možemo biti
bolji od ovog
što nudimo.
Bol kao provokacija.
Usamljenici,
zapuštene nutrine,
i vješto prikrivenog
nedostatka
sućutnosti.
Mi ne prilazimo nikom,
ne napadamo,
samo prepadamo.
A do tada... zakopani u sebe,
izmišljamo razloge,
za odsustvo
krvi u suzama.

BLANKI

*Kad konci popuste,
tresak će sablazniti lutke,
nama će biti lakše
jer imamo trenutke.*

U sredini,
nema otvaranja,
vrijeme je utrke
u kojoj je posvećenost
sramotna.

Mirno korača,
prema lomači.
Laki se uspinje,
preskače stepenice,
malo ga boli
što se ne može uloviti.

Jer
graditelji nisu trkači,
njihov mir uznemiruje,
izraz lica im je drukčiji.

Dok
kraljevi ničega
dosađuju njihovom
dostojanstvu.

GURU

Vidio sam te kako
kradeš Jacina slova
i prodaješ pod svoje
metke.

Njima marširaš
dvorcem duhova
koje podcjenjuju
priležnici floskula
bez duha.

GRBA

Danas ćeš izaći iz stana
i dopustiti glazbi
da napudra očekivanja.
Tada ćeš upoznati starca,
životnijeg od nas
i dovesti ga u moj krevet.
U njemu već danima
provociramo usamljenost.
Tri Irene i ja...
Koračamo kroz sobu.
Očajnički sluteći Cohena.
Naizgled.

ON ZNA

Se sjećaš mene,
Ana Mor?
Govorio sam ti da je nemoguće
izbjeći plahte stranca
koji nije razapet
između očekivanja i rutine.
Kad noći postanu tihe,
a jutarnja samoća cigla.
Kad dodir reinkanira u grč,
a kamenci ušutkaju želju.
On zna,
da je najpodatniji
jauk zatvorenih vrata.

NJUHOM

Sutra ujutro će doktorica M
pitati tko mi je
poniženjem uključio duh
i pokrenuo tijelo.

Njena će radost
prepoznati moju sklonost formi.
Balast za balans.

Ipak:

„Daljnju terapiju
provodite po sljedećem naputku –
Ne prizivajte statistike
koji ne imponiraju trenutku.“

PROFI

Ispricavam se,
nije važan kadar i
ono što si naučio
već ono što nisi.
Baš taj dio fotke
koji bi mi iščasio usta
i začepio dušu.

NUTRA VAN

Svilijena treba rijeke,
pažnje da je oplahuju.
Mahovine ispod deke,
lagano se izruguju.

Praznina je melodična,
post od zvukova i svjetla.
Svilijena je kritična,
iza flanjkje čeka metla.

A strah se uporno nudi
da te ubaci u struju.
Bildaju te isti ljudi,
koji te ispuhuju...

STORNO

Znam,
ista je glad
i usamljenost
i grčevi
i hladno ranjavanje
bez krvi.
Poigravanje podrhtavanjem,
adaptacija osjećaja.
Ipak,
trenutke
koji se nude
u negližeu,
pokrivam frotirnim
bademantilom.
Stavljam srce u džep
i ubrzavam korak.

IZMEĐU TRAJNOSTI

Reci mi tijelom, Žan,
ljubavi imam dovoljno,
po ćoškovima njušim plijesan
i skidam navodnike.
Postajem stvarna,
ubijajući snove.
Da li ti je žao
uzaludnih molitva
svetoj Rutini?
Mi nemamo gard,
ni ime,
samo glas
koji su nam zalijepili,
i bjegove,
koje smo precijenili.

ŽUČNA

‘Ćeš mi oprostiti Rozita,
slomove
kojima sam škropila tvoje šape,
če(š)kajući
ljubav prekriženim rukama?
Dovukla sam previše svijeta,
na tako
intiman bal, tražeći da
uzmeš sav taj
pijesak, i skočiš na moj val.

AMY

tu sam večer slučajno ostala
ovdje,
tvoja se ruka izmakla,
a mogle smo skupa
glodati mir
jer sreća nije
precijenjena, ona je pogrešno
shvaćena.

Amy,
tu sam večer skurila pjesmu,
još mi
uvijek izlazi kroz oči.
Otkud toliko zraka,
u svemu?
Povratak na Zemlju. Bez Vatre?
Čemu?

FRAJER IZ DREAMA

Volio je biti sam i sa mnom,
zaglavljen u vlakovima,
javno pronevjeran.

Kad smo pokopali psa,
otkazao je put
i sušio zajedničke suze,
isključenim mobitelom.

BRUNO,

ti se zabij u pjesmu
kad budu najveće vrućine
tada je puno bolnije
(ko)prcanje u šancovom
traži vojnu disciplinu
ja ću rasprodati sve što nemam
svirati bubanj u dvorištu
Kranjčevićeve ulice
i pričati priče
koje se nisu dogodile.

SLIJEPO

Filtrira tišinu
dok sanira misli,
česta stanja sjete
ne bagatelizira.

Pokriva prazninu
žmiri na porugu,
budi vatromete
njima provocira.

Istinom izvlači
potisnute boli,
stisnute zube
otpušta milinom.

Možeš li se snaći
kada te ogoli,
besjede grube
porazi toplineom.

Odanost od jutra ruži,
pita koliko se znamo,
bahatost te dobro kuži,
još da ti vjeruje... samo.

MLJAC

Bit će tu svega,
kolaps
dobre atmosfere.
Čije bi to ruke
prčkale svuda?
Bit će tu svega,
bez ukusa i mjere,
al ' nisu za svakog
tajice Robina Hooda.

Postoji i takva vrsta,
rajcanje na pomrčine,
nečija kosa oko prsta,
prošlost dobiva obline.

Malo fleksibilnosti
za bivše igrače,
današnji bijes si oprosti,
makni svoje navijače.

JESAM TI REKAO R?

Prvi dan faksa,
frajer je sjeo pored mene
i platio cugu,
trknuo laktom triput,
i pitao jebem li.
Onda je rekao da mu je muka
od desetogodišnje veze
s curom plosnatog nosa
koja ne želi na govorne vježbe.
A ja sam bio nervozan
jer mi jutarnji seks
određuje dan.
Nakon tjedan dana
upoznao me s curom
koja nije bila ona o kojoj je pričao,
pljusnuo je rukom njenu guzicu
i rekao: „Vidimo se.“
Onda je opet sjeo pored mene
i šapnuo: „Kužiš stari
došlo je do zasićenja.“
A ja sam baš tih dana
napuštao svijet koji volim
jer mogu biti sve, osim biti neželjen,
izrekao sam treću rečenicu
u našem kratkom poznanstvu:
„Mislim da bi trebao biti fer
i prekinuti to sranje.“
Onda me maknuo s fejsa
s porukom u inboxu:
„Kretenu lajavi,
a htio sam ti dati pozivnicu
za vjenčanje.“

Jesam ti plakao R?

Samo potraga
može pokoriti
dosadu.

Možda je vrijeme
da promijeniš baraku.

Lako je pogoditi vrata,
ali, pronaći kvaku...

PRILIKA

U hramu predatora
šetnica za krhke je zatvorena,
godinama pričaju o njenom preuređenju.
Njihov se promatrački nemir zamrznuo u strahu,
oni traže dopuštenje za svaki novi korak
i opravdanje za slijepu odanost.
A onda plaču za izgubljenim tragovima
kao da znaju što bi učinili da se ponovo nađu
na prašnjavom putu upozorenja.

OBITELJSKA

Ovi su ljudi preglasni,
a ništa ih ne čujem, ne čujem ih ništa.
Njihove su oči velike i krvave.
U njima bljeskaju zubi koje su posudili
od bake kojoj se osvećuju,
gnjaveći nas.
Njihova su imena puštena u dim
Taličnog Toma.
Što se to mene tiče.
Nema ih na ovom brodu
na kojem s Natkom i čivavom
putujem... koalama na čuvanje.

TU SMO

Nikad gušća tišina.

Ti želiš dotaći,

a ja gazim zvijezde.

U motelu ubijenih želja,

mi se ne susrećemo.

RASPOLOŽENJE

Nevidljiva,
tebi su krivnju
ubrizgali u sve organe.
Čijim ćeš imenom još danas
prerezati vrpcu.
Jezik ljubičast od gringa,
zamka za odabrane,
odloži prtljagu na pult,
Regoč je zabrinut.

ČINI MI SE

Harmonija je teorija zablude
prepoznavamo se po težini.
Umočeni u istu melodiju
staklenih udaraljki.

NIGDJE OSIM

Se smrznuti na sjever
zabiti mak na kolac
i pravilno usmjeriti krik

Inatom okićeni rever
previše zaslađeni kolač
i suzni osrednji pjesnik.

A kao da je imao plan
ignorirati usputnost
i mnoga druga stanja

Ali i sunce ima loš dan
i nije baš svaka iskrenost
odbljesak poštovanja.

GUTANJE ILI GUGUTANJE

Danas u podne
objesili su tvoj karakter
iznad linije manjeg otpora
čisto da se spase
od mučnine
i odjave svoj glas
iz svratišta melankolije.

DA ZNAŠ

Ti se mene odričeš,
sramom truješ strah,
a ja bih da me
voliš i sad
kad si prehladila strast,
pojela ljubav i izdala nemir.
Ne divljaj iz hira,
ne spašavaj imidž.
Ja sam i dalje tvoja,
šepava poezija.

BOK

Idem,
samo da ugasim svjetlo i poljubim psa.
Idem,
noćas smišljam scenografiju za film iz sna.
Idem,
daj mi ruku, prisloni usne na moj vrat,
da zaboravim kako kuca sat.
Tik tak, tik tak, tik uz mene, baš tak.
Tik tak.

Romana Brolih

Rođena 1972. u Zagrebu. Završila je Grafičku školu u Zagrebu.

Poeziju je objavljivala u Zarezu, Vijencu, časopisu Poezija, na Trećem programu Hrvatskoga radija te u mnogim drugim časopisima i portalima za književnost i kulturu. Kratke priče objavljene su joj u Časopisu Re, na Trećem programu Hrvatskoga radija i Večernjem listu u kojem je 2005. godine priča *Ko je to došao Cilika?* osvojila treću nagradu, a 2006. priča *Mjesec dana prije danas* ušla u uži izbor. U Večernjem listu objavljene su i priče *Luce Kikina*, *Prozor*, *Šansa*, *(Ne)izgovoreno*, *Sandro* i *Između trajnosti*. U glazbenom svijetu surađivala sam sa grupom Meritas, Josipom Lisac, Jelenom Radan i drugima. Živi i radi u Zagrebu.

Na 16. međunarodnom susretu izdavača Put u središte Europe, održanom u Pazinu 2012. za zbirku *Svemir u prahu* nagrađena je sa mjesec dana stipendijskog boravka u Bosanskoj kući u Vranduku kraj Zenice, gdje je i napisan dio zbirke *Tvoja mama ima dečka* (sponzori nagrade su Muzej grada Zenice i Gradska biblioteka Zenica). Sudjelovala je na književnim susretima Muhamed Abdagić u Sjenici, Sandžak, Neretvanskim pjesničkim susretima Maslini u Lice Opuzen-Metković-Ploče-Podgradina te na 18. Kvirinovim poetskim susretima u Sisku.

Objavila: *Svemir u prahu* (poezija, 2011); *Tvoja mama ima dečka* (poezija, 2016); *Zapinjemo* (poezija, 2019).

Biblioteka Mali rakun

knjiga 78

Romana Brolih

TVOJA MAMA IMA DEČKA

© 2024 Romana Brolih

© za elektroničko izdanje: Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, 2024

Izdavač

Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, Zagreb

Za izdavača

Krešimir Pintarić

Urednik

Davor Ivankovac

Fotografija

terimakasih0 / Pixabay.com

Objavljeno

10. ožujka 2024.

ISBN 978-953-374-181-9 (HTML)

ISBN 978-953-374-182-6 (EPUB bez DRM)

ISBN 978-953-374-183-3 (PDF)

ISBN 978-953-374-184-0 (MOBI)

Prvo izdanje

Naklada Semafora, Zagreb, 2016.

**Knjiga je objavljena uz financijsku potporu
Grada Zagreba i Ministarstva kulture i medija
Republike Hrvatske.**